

THÁNH GIA & XUÂN HÒA BÌNH

“Sự thực không gì tốt lành và hiệu quả hơn với gia đình Ki-tô giáo khi suy niệm về mẫu gương Thánh Gia bao gồm các nhân đức gia đình.” (ĐTC Lêô 13)

***Xuân Thánh Gia.**

*- Trong nhà vang tiếng Trẻ gọi Cha,
Bạch Huệ mừng Xuân đủ cả nhà,
Phấn khởi Mẫu Thân nơi trần thế,
Kiên cường Dưỡng Phụ chốn phong ba,
Một nhà đoàn tụ vui Xuân Mới,
Ba Đấng quây quần đẹp Thánh Gia,
Ngào ngạt tỏa hương mùi Huệ Trắng,
Ngoài vườn ríu rít tiếng chim ca.*

***Xuân Nhân Loại.**

*-Đất trời vang dội khúc hoan ca,
An vui đem đến khắp mọi nhà,
Hòa bình dâng phủ lan thế giới,
Chiến tranh chấm dứt hết phong ba,
Nhân loại sống trong mùa Xuân Mới,
Thế trần noi theo gương Thánh Gia,
Cuộc đời hoan lạc bừng sức sống,
Nhạc trời vang dội bản hòa ca.*

***Xuân Gia Đình.**

*Ngoài vườn vang vọng tiếng chim ca,
Xuân đến hân hoan cho cả nhà,
Hồng ân đổ xuống bao hạnh phúc,
An bình xua đuổi những phong ba,
Mọi người xum họp vui Xuân Mới,
Cả nhà noi gương sáng Thánh Gia,
Dâng hiến cuộc đời lòng trong sạch,
Từ đây quyết chí sống vui hòa.*

***Xuân Đòi Con.**

-Xuân đến rồi Xuân lại đi,
Bao nhiêu kỷ niệm khắc ghi trong lòng,
Xuân đời ôm ấp ước mong,
Tuổi trẻ hăm hở chờ trông tháng ngày,
Xuân khi tuổi đã trưởng thành,
Chiến tranh gieo rắc dân lành thương đau,
Xuân mang lệ nhỏ kinh cầu,
Lên đường chinh chiến không câu giã từ,
Xuân sau hy vọng đèn bù,
Chiến cuộc kết thúc lại tù mười năm,
Xuân già phiêu bạt xác thân,
Lang thang đất khách muôn phần xỏ xa,
Xuân đâu năm tháng Quê nhà ?
Những ngày tươi đẹp phôi pha mất rồi !
Xuân nay lặng lẽ cuộc đời,
Chỉ Thánh Gia Thất là nơi an bình !

***Xuân trong Kinh Thánh**

Mùa Xuân là mùa đặc biệt, không chỉ có cảnh vật đẹp nhất trong năm vì cây cối vừa hồi sinh từ mùa Đông băng giá: Đâm chồi, nảy lộc, đơm hoa, kết trái; đồng thời lòng người cũng cảm thấy rất “khác lạ”. Mùa Xuân được ví là thời tuổi trẻ gọi là tuổi thanh xuân. Trong đời người, tuổi xuân là tuổi đẹp nhất. Xuân đời và Xuân người, đó là kỳ công của Thiên Chúa, và là tặng phẩm Ngài trao ban cho con người.

Kinh thánh cũng nói đến mùa Xuân với những khía cạnh khác nhau, cả nghĩa đen và nghĩa bóng. Kinh Thánh nhắc tới mùa Xuân theo nghĩa bình thường, tức là một trong bốn mùa trong năm:

Vị ngôn sứ đến gặp vua Ít-ra-en và thưa với vua: “Mời vua đi! Xin vua can đảm lên! Xin cân nhắc và xem xét điều ngài phải thực hiện, vì mùa xuân tới vua A-ram sẽ tấn công ngài” (1 V 20:22). Như vậy, mùa Xuân còn là cơ hội để chúng ta đắn đo, cân nhắc, suy nghĩ,...

Mùa Xuân là mùa bình an, nhưng người ta vẫn chưa thực sự an bình: “Khi mùa xuân tới, vua Ben Ha-đát kiểm tra người A-ram và tiến lên A-phếch giao chiến với Ít-ra-en” (1 V 20:26).

Mùa Xuân là mùa yêu thương, vậy mà vẫn có tội ác: “Lúc xuân về, thời mà các vua ra quân, ông Giô-áp đưa lực lượng quân đội tàn phá đất đai của con cái Am-mon. Ông tiến quân vây hãm Ráp-ba, còn vua Đa-vít ở lại Giêrusalem. Ông Giô-áp tấn công và triệt hạ Ráp-ba” (1 Sbn 20:1), hoặc: “Lúc xuân về, thời mà các vua ra quân, vua Đa-vít sai ông Giô-áp đi, cùng với các bề tôi của vua và toàn thể Ít-ra-en. Họ giết hại con cái Am-mon và vây hãm Ráp-ba. Còn vua Đa-vít thì ở lại Giêrusalem” (2 Sm 11:1).

Nói về Thượng tế Si-môn, sách Huấn Ca ví von: “Ông ví như đoá hồng tươi nở giữa mùa xuân, như cây huệ mọc bên bờ nước, tựa chồi non Li-băng giữa mùa hè” (Hc 50:8).

Mùa Xuân đặc biệt hơn các loại mưa khác. Ôn mưa móc của Hoàng đế nhắc nhở chúng ta về hồng ân Thiên Chúa: “Long nhan rạng rỡ là bầy tôi được sống, ơn vua ban xuống như mây đổ mưa xuân” (Cn 16:15).

Ngay trong lời than vãn của Thánh Gióp vẫn chứa niềm hy vọng, và ông còn so sánh với mùa Xuân: “Họ chờ đợi tôi như chờ đợi mưa rào, mở miệng ra như để đón mưa xuân” (G 29:23).

Cái gì cũng có nghĩa đen và nghĩa bóng. Mùa Xuân cũng vậy. Kinh Thánh nói nhiều về mùa Xuân theo nghĩa bóng:

Mùa Xuân hiểu theo tuổi thọ: “Hằng tháng, vào ngày mừng sinh nhật của vua, người Do-thái phải ngậm đắng nuốt cay mà dự các bữa tiệc cúng thần. Đến ngày lễ kính thần Đi-ô-ny-xô, họ buộc phải đội vòng hoa trường xuân đi kiệu thần Đi-ô-ny-xô” (2 Mcb 6:7).

Về tội lỗi thời tuổi trẻ: “Quả thật, nhằm chống lại con, Ngài đã viết những lời cay đắng, đã kể ra các tội con phạm lúc xuân xanh” (G 13:26). Hậu quả của tội lỗi xảy ra nhãn tiền: “Đời họ sẽ lụi tàn giữa tuổi thanh xuân, mạng họ tiêu vong vì bọn trai điếm” (G 36:14).

Về sự tin tưởng, không thất vọng, xin Thiên Chúa thương xót: “Tuổi xuân trót đại bao lầm lỗi, xin Ngài đừng nhớ đến, nhưng xin lấy tình thương mà nhớ đến con cùng” (Tv 25:7).

Về tình cảm gia đình: “Từ thuở thanh xuân, tôi đã nuôi nó như một dưỡng phụ và đã hướng dẫn nó ngay từ lúc tôi lọt lòng mẫu thân”

Thật điếm phúc nếu chúng ta có thể xác định mà không cảm thấy tự hổ thẹn với lòng mình: “Từ độ thanh xuân, tôi trông cậy Chúa” (Tv 71:1). Lý do tín thác vào Chúa rất rõ ràng, và điều này đã được xác định từ hồi còn trẻ: “Vì lạ Chúa, chính Ngài là Đấng con trông đợi, lạ Đức Chúa, chính Ngài là Đấng con tin tưởng ngay từ độ thanh xuân” (Tv 71:5). Và thật là đại phúc nếu chúng ta luôn giữ đúng như vậy cho tới hơi thở cuối cùng với niềm tin yêu mạnh mẽ: “Từ độ thanh xuân, lạ Thiên Chúa, con đã được Ngài thương dạy dỗ. Tới giờ này, con vẫn truyền rao vĩ nghiệp của Ngài” (Tv 71:17).

Thiên Chúa là Đấng tạo dựng muôn loài, hữu hình và vô hình, kể cả sự sống: “Chúa rút ngắn tuổi xuân người lạ, trút nỗi nhục nhằn xuống toàn thân” (Tv 89:46). Ngài là Nguồn Sống, Ngài muốn cho ai trường thọ hoặc đoán mệnh là quyền của Ngài, vả lại Ngài có kế hoạch mầu nhiệm mà phàm nhân chúng ta không thể hiểu thấu.

Chúng ta chẳng đáng gì, nhưng tình yêu của Ngài bao la, lòng thương xót của Ngài lớn hơn mọi tội lỗi: “Chúa tha cho người muôn ngàn tội lỗi, thương chữa lành các bệnh tật người. Cứu người khỏi chôn vùi đáy huyết, bao bọc người bằng ân nghĩa với lượng hải hà, ban cho đời người chứa chan hạnh phúc, khiến tuổi xuân người mạnh mẽ tựa chim bằng” (Tv 103:3-5).

Tuổi trẻ còn bông bột, háo thắng, háo danh, ưa “nổ”, khoái “chảnh”, do đó mà rất dễ sa ngã. Làm sao bảo toàn “chiếc áo trắng” đã được “giặt sạch” khi lãnh nhận Bí tích Thánh tẩy? Tác giả Thánh Vịnh hỏi và trả lời: “Làm thế nào giữ được tuổi xuân trong trắng? Thưa phải tuân theo lời Chúa dạy” (Tv 119:9).

Nam và nữ có những điểm tương đồng và dị biệt, nhưng tất cả đều phát xuất từ Thiên Chúa và quy về Ngài. Tác giả Thánh Vịnh cầu chúc: “Mong đàn con trai ta mạnh như cây vừa lớn đang tuổi xuân mơn mớn; mong bầy con gái ta đẹp như hình mỹ nữ khắc trên cột đền đài” (Tv 144:12).

Còn trẻ người non dạ, người trẻ cần phải “học ăn, học nói, học gói, học mở” để tích lũy kinh nghiệm. Và Kinh Thánh dặn dò: “Này bạn thanh niên, cứ vui hưởng tuổi xuân của bạn, và làm cho tâm hồn được hạnh phúc trong những ngày còn trẻ: cứ chiều theo ước muốn của lòng mình và những gì mắt mình ưa thích. Nhưng bạn phải biết rằng: về tất cả những điều đó, Thiên Chúa sẽ gọi bạn ra xét xử” (Gv 11:9). Gọi là lời khuyên nhưng lại cũng chính là lời cảnh báo đấy!

Kinh Thánh có thêm lời khuyên dành cho giới trẻ: “Giữa tuổi thanh xuân, bạn hãy tưởng nhớ Đấng đã dựng nên mình. Đừng chờ đến ngày tai ương ập tới, đừng chờ cho năm tháng qua đi, những năm tháng mà rồi bạn sẽ phải nói: Tôi chẳng có được một niềm vui nào trong thời gian đó cả!” (Gv 12:1).

Lạy Chúa Xuân, chúng con cảm tạ Ngài thương ban cho chúng con Mùa Xuân tràn gian để “nắm giữ” Mùa Xuân Trường Sinh mai sau. Xin giúp chúng con biết tận hưởng Mùa Xuân Hồng Ân, Mùa Xuân của Lòng Chúa Thương Xót, và luôn ngưỡng vọng về Mùa Xuân Vĩnh Cửu nơi Thiên Quốc. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu, Đấng cứu độ chúng con. Amen.

(Nguồn : Dân Chúa Úc châu)

Đinh văn Tiến Hùng